

عنوان مقاله:

قرآن پردازی نسل دوم نوگرایان دینی ایران (با تاکید بر آراء و اندیشه های سید اسدالله خرقانی و شریعت سنگلجی)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم قرآنی، دوره 13، شماره 49 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سید محمد ابراهیمی حسینی

علی اصغر داوودی

سعید گازرانی

خلاصه مقاله:

نوگرایی دینی در ایران معاصر، از زمان پیدایش تاکنون چهار نسل متفاوت را تجربه کرده است: نسل اول از دوران مشروطه تا ابتدای دوره رضاشاه، نسل دوم در دوران پهلوی اول تا اوایل دهه ۱۳۳۰، نسل سوم از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ تا انقلاب اسلامی، و نسل چهارم از دهه ۱۳۶۰ تاکنون. این مقاله که با روش کتابخانه ای و به شیوه توصیفی تحلیلی سازماندهی شده، در پی پاسخ به این پرسش است که کدامیک از این چهار نسل تاثیر حیاتی و ویژه بر تداوم جریان نوگرایی دینی در ایران داشته است. یافته ها موید آن است که افکار نواندیشانه نسل اول، در همان دوران، با افول مشروطه به محاق رفت؛ اما نسل دوم که صیغه قرآن گرایی آن برجسته تر از سایر ویژگی های فکری اش بوده است، هرچند نکاپوهای نوآورانه آن به دلیل شرایط سیاسی حاکم در دوران رضاشاه چندان به بار ننشست، ولی راهی را به منظور تداوم مسیر نوگرایی دینی در ایران برای نسل سوم و چهارم گشود.

کلمات کلیدی:

قرآن گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1956078>

